

L'ESCLAVITUD DEL SEGLE XXI: L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

LA ESCLAVITUD DEL SIGLO XXI: LA EXPLOTACIÓN SEXUAL

“És indispensable estar a l'altura del desafiament: no es tracta d'una mera prostitució local sinó d'un vertader tràfic a nivell planetari, i això que l'esclavitud se suposa que quedà abolida...”

(Somaly Mam, directora d'AFESIP).

“Es indispensable estar a la altura del desafío: no se trata de mera prostitución local sino de una verdadera trata a escala planetaria, cuando la esclavitud se supone que quedó abolida...”

(Somaly Mam, directora de AFESIP).

Al sud-est asiàtic hi ha la creença que jeure amb una nena verge aclareix la pell, rejoyeneix, dóna sort i protegeix contra les malalties de transmissió sexual. Somaly Mam fou una dels molts milers de nenes venudes i esclavitzades sexualment. Ara, aquesta dona cambotjana, premi Príncepe de Asturias de Cooperació Internacional 1998, ha fet bandera de la seva dramàtica experiència i lidera una organització internacional que s'enfronta al tràfic i a l'explotació sexual d'éssers humans.

En el sureste asiático existe la creencia de que acostarse con una niña virgen aclara la piel, rejuvenece, da suerte y protege contra las enfermedades de transmisión sexual. Somaly Mam fue una de las tantas miles de niñas vendidas y esclavizadas sexualmente. Ahora, esta mujer camboyana, premio Príncipe de Asturias de Cooperación Internacional 1998, ha hecho bandera de su dramática experiencia y lidera una organización internacional que se enfrenta al tráfico y a la explotación sexual de seres humanos.

Somaly Mam, directora d'AFESIP.
Somaly Mam, directora de AFESIP.

C. - Acció per a les Dones en Situació Precària (AFESIP) nasqué el 1996 com una organització que lluitava contra l'explotació sexual de nenes i dones a Cambotja. El 2003, l'ONU constatà el creixement del tràfic internacional de dones i nens, i la seva explotació sexual. Estem davant un dels nombrosos efectes perniciosos de la mundialització?

Acción por las Mujeres en Situación Precaria (AFESIP) nació en 1996 como una organización que luchaba contra la explotación sexual de niñas y mujeres en Camboya. En 2003, la ONU constató el crecimiento de la trata internacional de mujeres y niños, y su explotación sexual. ¿Estamos ante uno de los numerosos efectos perniciosos de la mundialización?

SM. - És així, però no és un fenomen recent, ja que s'inicia en acabar la guerra freda i la nova configuració internacional que se'n deriva. Sense entrar en el diàleg de sords entre “pro” i “anti”, es poden indicar, com ha fet l'Organització Internacional del Treball (OIT) en un informe recent, els nombrosos perjudicis de processos mal

El centre de Siem Reap, en el nord-oest de Cambotja, és una de les llars d'acollida d'AFESIP.

El centro de Siem Reap, en el noroeste de Camboya, es uno de los hogares de acogida de AFESIP.

resultats: degradació de normes socials, precarietat creixent, increment de l'atur oficial i privatitzacions desastroses dels serveis públics. Com ja se sap, una degradació tal del teixit social afavoreix l'explotació sexual: certes cultures tradicionals, com la de Cambotja, envaïdes sobtadament per la modernitat occidental, compten amb un gran nombre de desvalguts que són preses ideals per a la prostitució i l'explotació del sexe. D'altra banda, la globalització ha afavorit les activitats transnacionals il·legals: evasió fiscal, poder creixent de trames criminals, tràfic de drogues i, naturalment, comerç sexual i tràfic d'éssers humans. La indústria del sexe es troba en plena expansió i cobreix tot l'espectre de l'explotació sexual, des de la prostitució del carrer als gogo-bars, passant pels karaokes (on abunden les prostitutes) i sense oblidar els llocs pornogràfics i la cibercriminalitat; una oferta per a totes les butxaques que a més cerca satisfer les preferències sexuals estètiques o culturals de cada un. Al sud-est asiàtic, el cutis clar és molt apreciat i, així, dones i nens vietnamites es troben a Cambotja, a Malàisia i a Tailàndia, on també n'hi ha procedents de Cambotja. La dimensió del tràfic d'éssers humans no és sols nacional o regional, és també internacional: trobem víctimes colombianes a Espanya, tailandeses a Holanda, russes a Tailàndia... La campanya que AFESIP emprendre el proper mes de novembre té com a objectiu l'efectiva abolició de l'esclavitud sexual i comprendrà aquests tres nivells d'acció: nacional, regional i internacional.

Así es, pero no es un fenómeno reciente puesto que se inicia con el fin de la guerra fría y la nueva configuración internacional derivada de ello. Sin entrar en el diálogo de sordos entre "pro" y "anti", se pueden indicar, como ha hecho la Organización Internacional de Trabajo (OIT) en un informe reciente, los numerosos perjuicios de procesos mal resueltos: degradación de normas sociales, precariedad creciente, incremento del paro oficial y privatizaciones desastrosas de los servicios públicos. Es bien sabido que tal degradación del tejido social favorece la explotación sexual: ciertas culturas tradicionales, como la de Camboya, invadidas súbitamente por la modernidad occidental, cuentan con gran número de desvalidos que constituyen presas ideales para la prostitución y la explotación del sexo. Por otro lado, la globalización ha favorecido las actividades transnacionales ilegales: evasión fiscal, poder creciente de tramas criminales, tráfico de drogas y, por supuesto, comercio sexual y trata de seres humanos. La industria del sexo se encuentra en plena expansión y cubre todo el espectro de la explotación sexual, desde la prostitución callejera a los gogo-bars, pasando por los karaokes (donde abundan las prostitutas) y sin olvidar los sitios pornográficos y la cibercriminalidad; una oferta para todos los bolsillos que además busca satis-

facar las preferencias sexuales estéticas o culturales de cada uno. En el sureste asiático, la tez clara es muy apreciada y así, mujeres y niños vietnamitas se encuentran en Camboya, en Malasia y en Tailandia, donde también los hay procedentes de Camboya. La dimensión del tráfico de seres humanos no es sólo nacional o regional, lo es también internacional: encontramos víctimas colombianas en España, tailandesas en Holanda, rusas en Tailandia... La campaña que AFESIP emprenderá el próximo mes de noviembre tiene como objetivo la efectiva abolición de la esclavitud sexual y comprenderá esos tres niveles de acción: nacional, regional e internacional.

C. - L'explotació sexual és la trama il·legal més rendible, després del tràfic d'armes i el de la droga. Afronteu un problema de tal magnitud que necessita intervencions d'organismes i institucions supranacionals. Quins efectes li sembla que tindrà el "Codi de conducta" proposat el mes d'abril de 2004 per UNICEF i l'Organització Mundial del Turisme en el sector de viatges dels Estats Units? El procés judicial contra una agència de viatges sexuals de Nova York, és el primer símptoma que les coses canviaran?

La explotación sexual es la trama ilegal más rentable, después del tráfico de armas y el de la droga. Se enfrentan ustedes a un problema de tal magnitud que precisa de intervenciones de organismos e instituciones supranacionales. ¿Qué efectos le parece que tendrá el "Código de conducta" propuesto en abril de 2004 por UNICEF y la Organización Mundial del Turismo en el sector de viajes de Estados Unidos? El proceso judicial contra una agencia de viajes sexuales de Nueva York, ¿es el primer síntoma de que las cosas van a cambiar?

SM. - L'explotació sexual de dones i nens és en realitat el tràfic més lucratiu: a diferència de les armes, la droga o els òrgans, les "mercaderies" humanes objecte de l'esclavitud sexual són, a la vegada, "béns" i "serveis" vendibles un nombre indeterminat de vegades. A més, aquest tràfic té l'avantatge de ser menys perillós que els altres, en termes de repressió per les autoritats públiques, ja que les cobertes legals són més fàcils. El "Codi de conducta" al qual al·ludeix tindrà potser un impacte en matèria d'informació, de conscienciació del públic. Però, certament, no respecte de les màfies i grups del crim transnacional organitzat, que necessiten una resposta molt més adaptada, igualment transnacional i organitzada, si vol ser eficaç. Es tracta de lluitar contra màfies transnacionals, no de fer mera informació per a turistes. A més, hi ha una certa contradicció en el fet de demanar als professionals del turisme que lluitin contra una part d'aquest turisme (l'anomenat "sexual"). Molts dels ingressos del sector turístic provenen

Classe d'alfabetització en el centre de Siem Reap.
Clase de alfabetización en el centro de Siem Reap.

La sida s'ha convertit en els països del Nord en una malaltia crònica, fet que no ocorre en els del Sud. Als centres d'AFESIP s'assisteixen moltes joves en fase terminal d'aquesta terrible malaltia.

El sida se ha convertido en los países del Norte en una enfermedad crónica, lo que no ocurre en los del Sur. En los centros de AFESIP asisten a muchas jóvenes en fase terminal de esta terrible enfermedad.

SM. - És avui intolerable que els medicaments genèrics (relatius a la SIDA/VIH, però igualment a la tuberculosi, la lepra, la malaltia de la son...) no siguin distribuïts a les poblacions necessitades, si considerem els milers de milions de dòlars de beneficis de la indústria farmacèutica que permetrien fer-ho. L'exemple de Sud-àfrica, que produeix els seus propis genèrics, evita caure en el crim de no-assistència a poblacions en perill. Però, d'altra banda, els sistemes sanitaris dels països menys avançats no tenen mitjans per produir, gestionar i, sobretot, distribuir aquests genèrics.

Es hoy intolerable que los medicamentos genéricos (relativos al SIDA/VIH, pero igualmente a la tuberculosis, la lepra, la enfermedad del sueño...) no sean distribuidos a las poblaciones necesitadas, si consideramos los miles de millones de dólares de beneficios de la industria farmacéutica que permitirían hacerlo. El ejemplo de Sudáfrica produciendo sus propios genéricos, evita caer en el crimen de no asistencia a poblaciones en peligro. Pero, por otro lado, los sistemas sanitarios de los países menos avanzados carecen de medios para producir, gestionar y, sobre todo, distribuir esos genéricos.

en alguns països de la seva modalitat sexual (Tailàndia, Costa Rica, Cuba...): es pot esperar que tallin la branca en què estan instal·lats? De fet, es necessiten més policies especialitzats i investigadors, que empresaris turístics, per lluitar contra l'esclavitud sexual. És la raó per la qual la nostra campanya, dirigida especialment als líders polítics, exigeix una harmonització de les polítiques nacionals, així com una reorganització racional i no dispersa (com és el cas actualment) dels organismes encarregats de la lluita contra el tràfic humà.

La explotación sexual de mujeres y niños es en realidad el tráfico más lucrativo: a diferencia de las armas, la droga o los órganos, las "mercancías" humanas objeto de la esclavitud sexual son, a la vez, "bienes" y "servicios" vendibles un número indeterminado de veces. Además, este tráfico tiene la ventaja de ser menos peligroso que los otros, en términos de represión por las autoridades

públicas, pues las coberturas legales son más fáciles. El "Código de conducta" al que alude tendrá quizás un impacto en materia de información, de concienciación del público. Pero ciertamente no respecto de las mafias y grupos del crimen transnacional organizado, que precisan de una respuesta mucho más adaptada, igualmente transnacional y organizada, si quiere ser eficaz. Se trata de luchar contra mafias transnacionales, no de hacer mera información para turistas. Además, existe cierta contradicción en pedir a los profesionales del turismo que luchen contra una parte de ese turismo (el llamado "sexual"). Muchos de los ingresos del sector turístico provienen en ciertos países de su modalidad sexual (Tailandia, Costa Rica, Cuba...): ¿cabe esperar que corten la rama en la que están instalados? De hecho, se necesitan más policías especializados e investigadores, que empresarios turísticos, para luchar contra la esclavitud sexual. Es la razón por la cual nuestra campaña, dirigida especialmente a los líderes políticos, exige una armonización de las políticas nacionales, así como una reorganización racional y no dispersa (como es el caso actualmente) de los organismos encargados de la lucha contra el tráfico humano.

C. - L'any 2003, Cambotja ocupava el lloc 130 en la classificació dels 175 països del món segons el seu índex de desenvolupament humà. La lluita contra la pobresa i un augment important de la taxa d'escolarització de les nenes, reduïren sensiblement la seva explotació sexual?

En 2003, Camboya ocupaba el lugar 130 en la clasificación de los 175 países del mundo según su índice de desarrollo humano. La lucha contra la pobreza y un aumento importante de la tasa de escolarización de las niñas, ¿reducirían sensiblemente la explotación sexual de éstas?

SM. - Pobresa i explotació sexual estan íntimament lligades. En matèria de lluita contra la pobresa, Cambotja se'n surt pitjor que els seus veïns, segons un recent informe del Banc Mundial. Les raons són, sens dubte, la corrupció, la centralització excessiva del país (el 80% de les despeses d'inversió són acaparades per la capital, Phnom Penh) i una població molt poc qualificada: Cambotja va veure desaparèixer la seva classe il·lustrada sota el règim Khemer roig i durant els llargs anys de guerra nacional i internacional, així com durant els 10 anys d'ocupació vietnamita (el Regne només es pogué obrir al món des de 1989). Segons el Banc Mundial, la meitat de la població del país viu amb menys d'un dòlar al dia, el 80% amb menys de dos dòlars, un nen cambotjà de cada dos pateix insufi-

Somaly Mam juga amb una nena en el centre que AFESIP té a Kompong Cham, a 70 quilòmetres de la capital.

Somaly Mam juega con una niña en el centro que AFESIP tiene en Kompong Cham, a 70 kilómetros de la capital.

ciència de pes. És lògic que, en aquestes circumstàncies, sorgeixin estratègies de supervivència i d'explotació per la via de la prostitució i el tràfic d'éssers humans. L'escolarització i l'educació massives són, en efecte, objectius indispensables, però aquí, per desgràcia, Cambotja (i molts altres països) es mostra "mal alumne", ja que tots els nens cambotjans han de pagar, fins i tot en l'anomenada escola pública, el seu professor, les seves bones notes, el seu pas a la classe superior... L'aspecte educatiu no és més que una dimensió del problema, perquè, més enllà, és un problema de desenvolupament el que es manifesta.

Pobreza y explotación sexual están íntimamente ligadas. En materia de lucha contra la pobreza, Camboya se desenvuelve peor que sus vecinos, según un reciente informe del Banco Mundial. Las razones, son sin duda la corrupción, la centralización excesiva del país (80% de los gastos de inversión son absorbidos por la capital, Phnom Penh) y una población muy poco cualificada: Camboya vio su clase ilustrada desaparecer bajo el régimen Jemer Rojo y en los largos años de guerra nacional e internacional, así como en los 10 años bajo ocupación vietnamita (el Reino sólo pudo abrirse al mundo desde 1989). Según el Banco Mundial, la mitad de la población del país vive con menos de un dólar al día, el 80% con menos de dos dólares, un niño camboyano de cada dos sufre insuficiencia de peso. Es lógico que, en tales circunstancias, surjan estrategias de supervivencia y de explotación por la vía de la prostitución y el tráfico de seres humanos. La escolarización y la educación masivas son, en efecto, objetivos indispensables, pero ahí, por desgracia, Camboya (y bastantes otros países) se muestra "mal alumno" puesto

que todos los niños camboyanos deben pagar, incluso en la llamada escuela pública, su profesor, sus buenas notas, su paso a la clase superior... El aspecto educacional no es más que una dimensión del problema, puesto que, más allá, es un problema de desarrollo el que se manifiesta.

C.- Als centres de la seva organització proporcionen formació professional a les al·lotes perquè puguin arribar a ser econòmicament independents; però també és necessari un important treball psicològic per tal de restituir la seva dignitat i la pròpia estima personal. La seva trista experiència la converteix en la millor psicòloga per a aquestes nenes i adolescents...

En los centros de su organización proporcionan formación profesional a las muchachas para que puedan llegar a ser económicamente independientes; pero también es preciso un importante trabajo psicológico para restituirles su dignidad y su propia estima personal. La triste experiencia de usted la convierte en la mejor psicóloga para estas niñas y adolescentes...

SM. - Les joves víctimes acollides als nostres centres figuren, comparativament, entre les menys educades perquè procedeixen de les capes socials més desfavorides (insisteixo en què l'escolarització és molt costosa), de les famílies més disfuncionals, dels medis més desestructurats culturalment... Tot això no ho ignoren els traficants que es dirigeixen cap a aquest tipus de preses fàcils per reduir-les a l'esclavitud sexual. A part d'això, la seva tècnica és prou coneguda: tracten per tots els mitjans d'aïllar les persones captades del seu medi social (família, comunitat d'origen, llengua natal, capacitat d'obrar segons la justícia per la usurpació del passaport...). Més enllà de l'aspecte educatiu del problema, és la situació de la dona al meu poble el que

Classe de gimnàstica en el centre d'AFESIP a Phnom Penh, la capital de Cambotja. | *Clase de gimnasia en el centro de AFESIP en Phnom Penh, la capital de Camboya.*

La costura és un dels oficis que les nenes aprenen en els centres d'AFESIP.

La costura es uno de los oficios que las niñas aprenden en los centros de AFESIP.

hacia ese tipo de presas fáciles para reducir las a la esclavitud sexual. Por lo demás, su técnica es bien conocida: tratan por todos los medios de aislar a las personas captadas de su medio social (familia, comunidad de origen, lengua natal, capacidad de obrar en justicia por la usurpación del pasaporte...). Más allá del aspecto educativo del problema, es la situación de la mujer en mi pueblo lo que está en cuestión; así como una necesaria reforma administrativa, la mejora de los servicios sanitarios, la lucha contra la corrupción y otros tantos aspectos referidos al desarrollo. Los países que gozan de un sistema de seguridad social, de un "Estado providencia" no conocen el problema de numerosos países menos avanzados para cuyos ciudadanos, llegada la vejez, los hijos representan algo así como su "retiro".

Por lo que se refiere a mi experiencia es cierto que me acerca mucho a las víctimas, con las que el contacto, el afecto y la confianza llegan aprisa; quizá por causa de una empatía y de una solidaridad manifiestas.

C. - Les nenes que cauen a les xarxes de la prostitució procedeixen tant de zones rurals, on els traficants compren nenes verges per 90 € i les venen per 10.000 €, com de zones urbanes, on milers de nens del carrer amb prou feines sobreviuen. El passat recent de Cambotja és terrible i molts greus les seves conseqüències. Com treballa AFESIP per evitar que aquests nens caiguin en la prostitució?

Las niñas que caen en las redes de la prostitución proceden, bien de zonas rurales, donde los traficantes compran niñas vírgenes por 90 € y las venden por 10.000 €, bien de zonas urbanas, donde miles de niños de la calle sobreviven apenas. El pasado reciente de Camboya es terrible y muy graves sus consecuencias. ¿Cómo trabaja AFESIP para evitar que esos niños caigan en la prostitución?

SM. - AFESIP, a més de la seva labor sobre el terreny en favor de les víctimes, emprèn actualment una campanya de pressió política destinada als decisors polítics, les dues grans línies dels quals són: d'una banda, el combat contra el crim organitzat, responsable del tràfic i l'explotació sexual d'éssers humans; i de l'altra, la promoció d'un desenvolupament "humanament correcte" (és a dir, conforme als drets humans més fonamentals, els anomenats "inderogables", com el dret a no ser torturat, a no ser esclavitzat, a disposar lliurement del seu propi cos...). Pensem que és a través d'una acció dirigida als polítics que

es qüestiona; així com una necessària reforma administrativa, la millora dels serveis sanitaris, la lluita contra la corrupció i altres tants aspectes referents al desenvolupament. Els països que gaudeixen d'un sistema de seguretat social, d'un "Estat providència", no coneixen el problema de nombrosos països menys avançats per als ciutadans dels quals, una vegada arribada la vellesa, els fills representen una cosa així com el seu "retir".

Pel que fa a la meua experiència, és cert que m'apropa molt a les víctimes, amb les quals el contacte, l'afecte i la confiança arriben de pressa; potser a causa d'una empatia i d'una solidaritat manifestes.

Las jóvenes víctimas acogidas en nuestros centros figuran, comparativamente, entre las menos educadas por proceder de las capas sociales más desfavorecidas (insisto en que la escolarización es muy costosa), de las familias más disfuncionales, de los medios más desestructurados culturalmente... Lo que no ignoran los traficantes que se dirigen

És freqüent que els qui abusen dels nens no siguin castigats en el país de destinació ni en el d'origen. Tan sols 32 països del món, i d'entre aquests Espanya, tenen legislació extraterritorial per als delictes contra els nens comesos a l'estranger.

SM. - Als països en transició, com Cambotja i molts altres, els governs no sempre tenen pressa per denunciar i eradicar aquestes pràctiques, obertes o clandestines. A vegades, la llei penal interna no sanciona les clandestines (que ajuden, fins i tot, a solucionar els seus problemes econòmics i socials, si no es tracta de connivència amb el crim organitzat i de corrupció). La complexitat ètnica i cultural d'aquests països, la deficient administració que pateixen, així com l'ansia de guanys expliquen que la legislació, a vegades apropiada, no sigui correctament aplicada; i molt menys perquè aquestes pràctiques provoquen escassa indignació a causa dels hàbits i la tradició. La nostra acció consisteix en recopilar dades provinents de les víctimes (a fi de comprendre els fets i les tècniques del crim transnacional organitzat) i comunicar-les als nostres especialistes: polítològ, economista, etnòleg, juristes, psicòleg... perquè les analitzin. A més, el servei jurídic d'AFESIP redacta projectes de llei antitràfic i proporciona consell, mètode i seguiment per impulsar la transposició de les convencions internacionals en matèria de repressió del tràfic de persones amb finalitats d'explotació sexual, en els drets interns dels estats; una vegada que la legislació està adaptada, tractem d'impulsar la seva aplicació efectiva. Les lleis en matèria d'extraterritorialitat són una eina jurídica necessària però difícilment aplicable que no funcionaran eficaçment sense una real voluntat política que permeti la seva harmonització i la seva posada en pràctica.

En el centro de Kompong Cham viuen les nenes menors d'edat acollides a AFESIP.

En el centro de Kompong Cham viven las niñas menores de edad acogidas en AFESIP.

la situació té probabilitat de canviar ràpidament i durablement, i aquestes dues línies són eminentment complementàries: sense desenvolupament res és possible, sense lluita eficaç contra els traficants tampoc. La millor forma de prevenció de la prostitució de nens i dones passa per aquests dos objectius prioritaris.

AFESIP, además de su labor sobre el terreno en favor de las víctimas, emprende actualmente una campaña de presión política destinada a los decisores políticos, cuyas dos grandes líneas son: de una parte el combate contra el crimen organizado, responsable del tráfico y explotación sexual de seres humanos; y de otra la promoción de un desarrollo "humanamente correcto" (es decir, conforme a los derechos humanos más fundamentales, los llamados "inderogables", como el derecho a no ser torturado, a no ser esclavizado, a disponer libremente de su propio cuerpo...). Pensamos que es a través de una acción dirigida a los políticos como la situación tiene probabilidad de cambiar rápida y duraderamente, y estas dos líneas son eminentemente complementarias: sin desarrollo nada es posible, sin lucha eficaz contra los traficantes tampoco. La mejor forma de prevención de la prostitución de niños y mujeres pasa por estos dos objetivos prioritarios.

C. - Si bé en l'actualitat hi ha una major consciència sobre el problema de l'explotació sexual femenina, s'ha de reconèixer que augmenta i afecta nous països de l'Amèrica Llatina, l'Europa de l'Est, Àfrica...

Si bien en la actualidad hay una mayor consciencia sobre el problema de la explotación sexual femenina, es preciso reconocer que ésta aumenta y afecta a nuevos países de América latina, Europa del Este, África...

SM. - Tots els continents hi estan involucrats. Espanya, per exemple, compta amb nombroses prostitutes procedents d'Àfrica o de l'Amèrica Llatina, dones dels països de l'Europa Central i Oriental són prostituïdes a l'Europa de l'Oest... La mundialització de l'esclavitud sexual consisteix en l'encontre de l'ultraliberalisme econòmic i del comerç del sexe. Però els que constitueixen l'objecte d'aquest comerç particular són éssers humans que són així "objectivats", "cosificats", reduïts a objectes de consum, sense la possibilitat d'exercir els seus drets efectius més fonamentals.

És indispensable estar a l'altura del desafiament: no es tracta d'una mera prostitució local sinó d'un vertader tràfic a nivell planetari, i això que l'esclavitud se suposa que quedà abolida...

Todos los continentes están involucrados, España, por ejemplo, cuenta con numerosas prostitutas procedentes de África o de América latina, mujeres de los países de Europa Central y Oriental son prostituidas en Europa del Oeste... La mundialización de la esclavitud sexual consiste en el encuentro del ultraliberalismo económico y del comercio del sexo. Pero los que constituyen el objeto de este comercio particular son seres humanos que resultan así "objetizados", "cosificados", reducidos a objetos de consumo, sin la posibilidad de ejercer sus derechos efectivos más fundamentales.

Es indispensable estar a la altura del desafío: no se trata de mera prostitución local sino de una verdadera trata a escala planetaria, cuando la esclavitud se supone que quedó abolida...

www.afesip.org

Es frecuente que quienes abusan de los niños no resulten castigados en el país de destino ni en el de origen. Tan solo 32 países del mundo, entre ellos España, tienen legislación extraterritorial para los delitos contra los niños cometidos en el extranjero.

SM. - En los países en transición, como Camboya y muchos otros, los gobiernos no siempre muestran tener prisa por denunciar y erradicar esas prácticas, abiertas o clandestinas. A veces, la ley penal interna no sanciona éstas últimas (que ayudan, incluso, a solucionar sus problemas económicos y sociales, cuando no se trata de connivencia con el crimen organizado y de corrupción). La complejidad étnica y cultural de estos países, la deficiente administración que sufren, así como el ansia de ganancias explican que la legislación, a veces apropiada, no sea correctamente aplicada; tanto menos cuanto que tales prácticas provocan escasa indignación debido a los hábitos y la tradición. Nuestra acción consiste en recopilar datos provenientes de las víctimas (a fin de comprender los hilos y técnicas del crimen transnacional organizado) y comunicarlos a nuestros especialistas: politólogo, economista, etnólogo, juristas, psicólogo... para su análisis. Además, el servicio jurídico de AFESIP redacta proyectos de ley anti-tráfico y proporciona consejo, método y seguimiento para impulsar la transposición de las convenciones internacionales, en materia de represión del tráfico de personas con fines de explotación sexual, en los derechos internos de los Estados; una vez la legislación adaptada tratamos de impulsar su aplicación efectiva. Las leyes en materia de extraterritorialidad son un útil jurídico necesario pero difícilmente aplicable. Éstas no funcionarán eficazmente sin una real voluntad política que permita su armonización y su puesta en práctica.

